

Ştefana Buzăului

Ioana.belu

Ştefana Buzăului

De roşii cărnoase cu pieptu-ncărcat
Sub bluza de stambă c-un vrej strâns legat
Cu păru-mpletit în funii de ceapă
Prins într-un coc sub basmaua-nflorată

Ştefana Buzăului în câmp se arată

În sapă proptită, aşteaptă să vie
Şuvoiul de apă din munți în câmpie
S-adape pământul setos al tarlalei
De morcovî şi varză de toamnă târzie

Ştefana Buzăului stăpână-i pe glie

La fiece brazdă-i retează grumazul
Lăsând-o să soarbă râvnita licoare
Şi-apoi iarăşi capul pe trunchi îi lipeşte
Ca pruncul să crească şi să se facă mare

Ştefana Buzăului descântă ogorul

Prin şanţ ea păşeşte-n galosi încâlțată
Cu fusta cea largă la poale udată
Cu şorţul în care coltucul de pâine
Aşteaptă de el să-şi aducă aminte

Ştefana Buzăului munceşte pe rupte

E roaba Ta, Doamne, dar cât e de mândră!
Scânteie de soare când ciocârlia cântă
Născută-a fost să dea şi nu să primească
Nicicând n-a-nvăţat sufletul să-şi smerească

Ştefana Buzăului veşnic dansează!

Cu mintea-i semeaţă de delir umilită
Cu mâini noduroase şi faţa zbârcită
Îngropată-i - ca-n fine să se odihnească
În locul pe care-l făcu să rodească

Ştefana Buzăului - a mea rădăcină